

Wijziging van de Vreemdelingenwet en van het Wetboek van Strafrecht

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 16 december 1993

Wij betreuren zeer dat wij bij onze beantwoording zijn uitgegaan van een ongecorrigeerde passus in de proef van het nader voorlopig verslag voorzover het de opmerkingen van de PvdA-fractie betreft aangaande het ontbreken van hoger beroep. Het is natuurlijk volkomen juist dat bij kortgeding-procedures en zaken met betrekking tot vreemdelingenbewaring thans wél hoger beroep bestaat. Daarvan wordt zelfs overvloedig gebruik gemaakt. De door ons in de nadere memorie gegeven cijfers over de lopende beroepszaken in 1993 tonen dat aan. Te duchten is dat dit accres, met de bijbehorende verstopping in hogere instantie, zich in de komende jaren, gelet op de toename in de instroom, zal voortzetten. Wij geven de hier aan het woord zijnde leden toe dat in eigenlijke asielzaken ongeveer de helft van de zaken betrekking heeft op de uitzetbaarheid en de bewaring. De andere helft bestaat uit de bodem-procedures over de weigering van het verblijfsrecht bij de Afdeling rechtspraak van de Raad van State.

De nadere memorie van antwoord gaf de leden van de VVD-fractie ook nog aanleiding tot het stellen van een vraag met betrekking tot de door ons gegeven beschouwing aangaande het hoger beroepsmodel dat wordt voorgestaan door de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken.

Het geval zou zich inderdaad voor kunnen doen dat de rechter contrair gaat ten opzichte van een door de Minister van Justitie geheel in overeenstemming met het advies van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken geslagen beschikking, strekkende tot weigering van de toelating. Juist dan zou toch het hoger beroepsrecht voor de Staat van groot belang kunnen zijn?

Ten onrechte hebben wij dat geval niet mede in onze beantwoording betrokken. Wij zijn de hier aan het woord zijnde leden erkentelijk voor deze aanvulling.

In de nadere memorie gaven wij in antwoord op vragen van de leden van de fractie van de PvdA al aan dat het ontbreken van hoger beroep in sommige gevallen voor de Staat een nadeel kan zijn. En in het door de leden van de VVD-fractie geschetste geval heeft de Minister van Justitie

inderdaad geen mogelijkheid de einduitspraak van de rechter nog te corrigeren. In de memorie gaven wij aan dat dit een offer is dat de Staat moet brengen in het belang van de verkorting en versnelling van de vreemdelingenprocedures. Wij veronderstellen overigens dat het door de VVD-fractie gestelde geval zich niet vaak zal voordoen.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto